

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 273/2014
03.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.Б., због шест кривичних дела разбојништво из члана 206.став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 77/14 од 20.03.2014. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду К 154/10-Кв 5248/12 од 22.11.2012. године, у седници већа одржаној 03.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 77/14 од 20.03.2014. године, као основан па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Вишег суда у Београду К 154/10-Кв 5248/12 од 22.11.2012. године, тако што се Н.Б., који је пресудом Вишег суда у Београду К 154/10 од 04.11.2010. године, правноснажном 30.05.2011. године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5-пет година,

ОСЛОБАЂА од извршења 25% претходно утврђених појединачних казни затвора по наведеној пресуди,

па се **УТВРЂУЈЕ** да је осуђени Н.Б. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по пресуди Вишег суда у Београду К 154/10 од 04.11.2010. године, правноснажној дана 30.05.2011. године, у трајању од 1-једне године 10-десет месеци и 7-седам дана

и **ОДРЕЂУЈЕ** да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 3-три године 1-једног месеца и 23-двадесеттри дана, у коју казну му се урачунава време проведено на задржавању од 19.02. до 21.02.2003. године и на дан 17.03.2003. године као и време проведено у притвору од 07.07.2010. до 04.11.2010. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 154/10-Кв 5248/12 од 22.11.2012. године осуђени Н.Б., који је пресудом Вишег суда у Београду К 154/10 од 04.11.2010. године, правноснажном 30.05.2011. године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година, ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора, тако што је утврђено да се осуђени ослобађа од извршења дела казне у трајању од једне године и три месеца и одређено да се остатак јединствене казне у трајању од три године и девет месеци према осуђеном изврши, као и да му се у остатак јединствене казне урачуна време проведено на задржавању од 19.02. до 21.02.2003. године и на дан 17.03.2003. године као и време проведено у притвору од 07.07.2010. до 04.11.2010. године.

Против наведеног решења Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 77/14 од 20.03.2014. године, због повреде закона - члан 485. ЗКП у вези члана 369. тачка 4. ЗКП („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и „Службени гласник РС“ број 58/04 и др.), у вези са чланом 3. у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи и преиначи решење Вишег суда у Београду К 154/10-Кв 5248/12 од 22.11.2012. године тако што ће осуђеног ослободити од извршења јединствене казне у складу са одредбама члана 3. Закона о амнестији.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио окривљеном, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...32/13) прописано је да се законитост радњи предузетих пре почетка примене тог законика оцењује по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 58/04...76/10), па је Врховни касациони суд, у смислу цитиране законске одредбе, испитао законитост побијаног решења према Законика о кривичном поступку који је важио у време његовог доношења.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К 154/10-Кв 5248/12 од 22.11.2012. године, на штету окр. Н.Б., повређен закон – члан 369. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 3. Закона о амнестији.

Из списка предмета се утврђује да је Н.Б. пресудом Вишег суда у Београду К 154/10 од 04.11.2010. године, правноснажном 30.05.2011. године, оглашен кривим због шест кривичних дела разбојништва из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ, и кривичног дела разбојништва у покушају из члана 206. став 1. у вези члана 30. КЗ, те да му је опозвана условна осуда изречена пресудом Петог општинског суда у Београду К 1031/03 од 21.03.2006. године и казна затвора у трајању од једанаест месеци узета као утврђена те да је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година у коју казну је урачунато време проведено на задржавању од 19.02. до 21.02.2003. године и на дан 17.03.2003. године, као и време проведено у притвору од 07.07.2010. до 04.11.2010. године.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан тим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Члан 1. став 1. Закона о амнестији одређује да се ослобађају од извршења 25% изречене казне затвора лица правноснажно осуђена за кривична дела која су прописана законима Републике Србије или су била прописана законима који су престали да важе, а која се на дан ступања на снагу тог закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији, или још нису ступила на издржавање казне затвора или чији премештај је ради издржавања те казне извршен у иностранству.

Побијаним решењем Вишег суда у Београду осуђени Н.Б. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од пет година, по пресуди истог суда К 154/10 од 04.11.2010. године, правноснажној 30.05.2011. године, што чини укупно умањење казне за једну годину и три месеца.

Врховни касациони суд налази да је доношењем такве одлуке Виши суд у Београду поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији, која одређује да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом. Тиме је Виши суд у Београду, на штету осуђеног, учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП, на коју повреду се основано указује у захтеву за заштиту законитости.

Отклањајући наведену повреду закона, Врховни касациони суд је, сходно одредби члана 3. Закона о амнестији, најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни које су ушле у састав јединствене казне која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Наиме, јединствена казна затвора у трајању од пет година на коју је Н.Б. осуђен пресудом Вишег суда у Београду К 154/10 од 04.11.2010. године, правноснажном 30.05.2011. године, састоји се од претходно утврђених

појединачних казни и то казни затвора у трајању од по једне године за шест кривичних дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ, казне затвора у трајању од шест месеци за кривично дело разбојништво у покушају из члана 206. став 1. у вези члана 30. КЗ и казне затвора у трајању од једанаест месеци која казна је узета као утврђена казна затвора из опозване условне осуде изречене пресудом Петог општинског суда у Београду К 1031/03 од 21.03.2006. године.

Имајући у виду предметна кривична дела, Врховни касациони суд је, најпре, за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења од извршења казне, а затим утврдио део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Тако је утврђено да се све појединачне казне имају умањити за по 25%, па се казне затвора у трајању од по једне године, за шест кривичних дела из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ умањују за по три месеца, казна затвора за кривично дело из члана 206. став 1. у вези члана 30. КЗ умањује се за један месец и петнаест дана, а казна затвора у трајању од једанаест месеци из опозване условне осуде умањује се за два месеца и двадесетдва дана.

Надаље, када се јединствена казна затвора по пресуди Вишег суда у Београду К 154/10 од 04.11.2010. године, правноснажна 30.05.2011. године, умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни, које износи укупно једну годину десет месеци и седам дана, одређено је да је остатак казне која се има извршити 3-три године 1- један месец и 23-двадесеттри дана, у коју казну се осуђеном урачунава време проведено на задржавању од 19.02 до 21.02.2003. године и на дан 17.03.2003. године, као и време проведено у притвору од 07.07.2010. до 04.11.2010. године.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, уважањем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, преиначио решење Вишег суда у Београду К 154/10-Кв. 5248/12 од 22.11.2012. године и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.